

Full Informatiu

CELEBRACIÓ DE LA PASQUA DE LA ALEGRIA

El Papa Francesc ens invita en la seva Encíclica de la Alegria o "Gaudi de l'Evangeli" a comunicar alegria, joia, gaudi... Satisfacció pel gran esdeveniment de la nostra salvació que celebrem solemnement en la Resurrecció de Jesucrist.

Necessitem sentir-nos estimats i salvats per Déu en la persona del seu Fill Encarnat, Jesucrist, veritable Déu i veritable Home. Ell és "l'Emmanuel" Déu amb nosaltres.

La satisfacció que ens dóna l'amor que Déu ens té omple d'alegria la nostra vida de cada dia.

L'Amor, la alegria i la satisfacció que Déu ens regala són per a si mateixos comunicatius de Vida i de Benestar. La nostra missió és difondre arreu del món la joia de la nostra existència com a cristians, com a portadors de la Bona Nova de la Salvació; aquesta noticia que va entusiasma els primers convertits del paganisme i els mateixos jueus convertits al cristianisme.

La Bona Nova de la Salvació de l'Home omple el cor de il·lússió i d'esperança a tota la Humanitat que veu una raó d'ésser i de projectar-se cara al futur de la vera existència terrena i eterna.

El Ser humà ha nascut per viure i viure per sempre; i aquest futur immediat i etern no és altre que Déu Cre-

ador, que el Déu Salvador i el Déu Santificador; Ell ens ha creat del no-res i ens ha salvat per pura misericòrdia de l'esclavatge del pecat i que vol assemblear-nos a la Imatge del seu Fill per obra de l'Esperit Sant.

La grandesa de l'Ésser Humà no té límits de comparació amb cap altra ésser creat. Per aquest motiu la Fe ens impulsa a expandir el Regne de Déu que l'Església, continuadora de la obra de Jesucrist, encara avui va donant a conèixer arreu dels quatre punts cardinals de la terra.

I per això hem de predicar el missatge de la Bona Nova amb alegria i màxima satisfacció.

No podem plegar els braços davant de tant d'abandó com veiem en els ambients que ens rodegen. Som sal i llum del món, tal com ens recorda en Senyor en l'Evangeli.

Tinguem en compte la recomenació del Apòstol Sant Pau: "No podem deixar de predicar l'Evangeli".

Bona Setmana Santa i una feliç Pasqua de Resurrecció us desitja la Parròquia.

*P. Andreu Mª Guim, ord. carm.
Rector de Santa Joaquina de Vedruna*

EL SENYOR ENS ESPERA

germà Carles Mª Lloig, carmelita

RESSUSCITAT I VIU PER SEMPRE, AL.LELUIA !!!

En el moment que m'he posat davant l'ordinador per teclejar el present comentari realment no sabia el què comentar..., més de sobte m'ha passat pel meu magí el fet de tanta gent que viuen una vida intranscendent sense més il·lusió que anar passant el dia a dia, tenir el regust d'un bon formatge i el glop de vi d'un porró blau cel, a l'estil del rabadà que esmenta el nostra gran poeta Josep Mª de Sagarra.

I de fet tantíssima gent que viu d'aquesta manera sense cap il·lusió de res més. També recordo ara una obra teatral d'en Jean Genet, autor francès i precisament mort a Barcelona, que porta per títol *Las Criadas* i que en certa ocasió la vaig dirigir personalment quan vivia a la parròquia del barri del Carmel, quan la regentàvem els carmelites, amb la joventut parroquial. Permeteu-me, abans de passar endavant, que em confessi un enamorat empedreït del teatre i de la poesia, els qui em coneixen ho saben prou. Doncs bé, en aquesta obra *Las Criadas*, vaig denotar un regust a pecat profund i pudent d'enveja notòria d'una part i d'orgull malèfic i esclavatge per l'altre. L'obra en qüestió acaba malament del tot i sense esperança de salvació per part de ningú i d'aquesta manera els hi vaig fer entendre a les joves actrius que representaven la peça.

Penso, possibles amics lectors que gentilment em llegiu aquestes ratlles, que els cristians de fet i de base, aquests que caminem cada dia pels carrers de la nostra ciutat, que tenim de descartar la inèrcia d'ésser morts ambulants que mai no es fan veure quan circulen, com el rabadà del Poema de Nadal, que preferia continuar estirar al damunt del matalàs desitjant els plaers abans que anar a adorar a l'establia de Betlem, ni com les criades de l'obra que es mataven entre elles per que totes dues volien ésser "la Senyora".

Humils i penitents adorem Jesús a l'establia i seguim-lo després pel camí del dolor, de la passió i en la mort a la Creu en el Calvari tot esperant amb fe la seva gloriosa Resurrecció, la Pasqua, el gran misteri que ens renova i ens reafirma com a cristians creients i compromesos a l'estil de Maria la gran Mare.

Acabo el meu escrit recordant unes paraules de Maria a la Passió d'Esparreguera en el moment que el seu cor li diu que Jesús ha ressuscitat: **"el cor m'ho diu, Crist, el meu Fill, ha ressuscitat!!!"** després l'abraçada entre Mare i Fill és gran i certament emotiva, sobre tot pels que, com jo, fàcilment s'emocionen.

Finalment deixeu que us digui: ***El Senyor es complau en els qui creuen en ell, en els qui confien en el seu amor. (del Salm, 146)***

Fins la propera amics i bona Pasqua per a tots.

90 ANIVERSARI DE LA RESTAURACIÓN DE LOS CARMELITAS EN BARCELONA

Fr. Jordi Mª Gil Costa, O.Carm.

El 15 de enero de 1924 el obispo de Barcelona, Mons. Ramón Guillaumet Coma emanó el decreto que permitía el retorno de los Carmelitas de la Antigua Observancia a la ciudad de Barcelona.

El 30 de mayo se constituye la comunidad en la Avenida de la Virgen de Montserrat.

La fundación carmelita de Barcelona se dio el 14 de agosto de 1292. El convento estaba en la conocida Calle del Carmen, en las Ramblas.

Los carmelitas pertenecían a la Parroquia de la Mare de Déu del Pi.

La iglesia de los carmelitas era muy parecida a la del Pi, ambas son obra del mismo arquitecto, Guillem Abiell (+1420).

El convento del Carmen tenía dos claustros, uno gótico y otro renacentista.

En 1324 se celebró un capítulo general de la orden en el Carmen de Barcelona. En 1333 el Carmen de Barcelona se erige como Estudio General de la orden.

En 1662 se funda la Tercera Orden del Carmen. Figura notoria de la misma será la sierva de Dios Carmen de Sojo y Anguera (+1890).

El Carmen barcelonés dio al largo de los siglos un gran número de figuras eminentes.

La presencia carmelita llega a su término con el incendio del Carmen, el 25 de julio de 1835. Varios carmelitas fueron heridos y vilmente asesinados por las calles.

Fue una presencia de 542 años.

Tras estos hechos el Carmen de Barcelona se convirtió en Universidad de Letras, hasta que se inauguró la actual en la Plaza Universidad, obra del prestigioso arquitecto Elies Rogent, quien dio el título de arquitecto al gran Antonio Gaudí.

Es interesante el comentario de E. Rogent: "No sé si damos el título a un genio o a un loco", refiriéndose a Gaudí.

Tras la inauguración de la nueva Universidad, el Carmen (convento e iglesia) fue totalmente destruido, y se hizo un plan de urbanismo, que no dejó ni la más mínima referencia arquitectónica del histórico convento en el barrio del Carmen.

Sólo consta la puerta de la iglesia del Carmen, que, absurdamente, se encuentra en Sant Adrià del Besós, donde nunca ha habido presencia carmelita.

En lo referente a la restauración de la Orden del Carmen en Barcelona hubo un primer intento en 1883, por obra del restaurador de la orden en España, Josep Barcons i Saderra (+1884), que no prosperó por falta de personal, pese a la buena disposición de Mons. Jaume Català i Albosa, obispo de Barcelona. En 1887 hubo nuevo intento en el barrio de Gracia, que tampoco dio resultado positivo.

El 2 de mayo de 1909 se abre casa en la capilla de San Lázaro, en la plaza del Padró, pero se tuvo que devolver la capilla, a causa de los desastres de la Semana Trágica de Barcelona, en el mes de julio. Se pasó a una nueva casa en Sarrià, con la ayuda de Mons. Juan Laguarda, obispo de Barcelona. Pero en 1910 se cierra la fundación.

En 1913 se intentó nuevamente fundar en Barcelona, en un solar de la Travesera de Gracia, pero fue denegada la autorización.

Finalmente se dio la anhelada restauración en 1924, en que Mons. Guillaumet, hijo de Olot y cuya madre pertenecía a la Tercera Orden del Carmen, apoyó la petición que en 1923 hizo el provincial de Aragón y Valencia, Elías Ortiz.

EL CARMELO ESCUELA DE AMOR

Estem pràcticament a la Pasqua, la quaresma ens ha ajudat mes o menys, cadascú ho sabrà, per preparar-nos per aquest temps de salvació i alegria. La nostra trobada amb Jesús ressuscitat, la fita més important de la nostra vida.

La vida del Cristià es un caminar un pelegrinar, constants, caure i aixecar-se, acabar i començar de nou, morir i ressuscitar, per tant aquest misteri ens mostra el sentit de la nostra vida: ***Caminar cada dia amb Jesús ressuscitat, aquí i fins la fi del món.***

Viure o intentar contínuament de viure, aquesta fita que acabo d'esmentar, al Carmel ha esta una constant al llarg dels segles des de el XII. I ja sabem que el nostre carisma principal es; *l'oració, ser contemplatiu en mig del món, i viure en obsequi de Jesús el Crist*, però hi ha una característica també molt pròpia, cristiana i de l'ordre, i que lliga completament amb la Pasqua, que és: Viure de l'amor de Déu i compartir-ho amb els altres, en definitiva el ***Carmel com a escola d'Amor.***

Aquí podríem citar molts autors des de el inici de la nostra ordre que parlen en aquest sentit. Alguns dels croats que anaven a terra Santa pe conquerir-la per les armes, es van adonar que no era la manera i es van retirar al mont Carmel per conquerir-la amb l'amor i la Paraula de Déu, que és *"més tallant que una espasa de dos talls"*. El P. Domingo de San Alberto, Carmelita, deia; *"Es cossa certa que en aquest món no hi ha mitjà de assaborir*

quelcom de l'etern i saber dir en veritat el que es, si no per mitjà de l'amor, això és, el desig d'estimar". Sant Joan de la Creu: *"El alma que anda en amor, ni cansa, ni se cansa ni descansa."* Santa Joaquina de Vedruna ens anima així amb aquestes paraules sobre l'amor; *"El veritable amor jamai diu prou, ni descansa fins a consumir; si l'amor de Déu calés en el nostre cor, consumiria en ell tot el que no fos Déu"*. Santa Edith Stein ens parla així de l'Amor de Déu i del nostre; *"L'amor de Crist no coneix fronteres, no para mai, no es fa endarrere davant la pobresa i la misèria. Ell ha vingut al món per buscar els pecadors, no als justos. I si l'amor de Crist viu en nosaltres, obrarem com Ell va obrar: anirem en pro de les ovelles perdudes"*.

No es estrany que en el Carmel hi hagi aquests testimonis de l'amor, donat que venen del contacte íntim i profund amb Déu, d'aquesta manera es compren que el fruit que en resulti sigui l'Amor envers Déu i els altres.

Per això en el temps de Pasqua vivim aquesta virtut teològica, com a regal de la misericòrdia de Déu que donant-nos al seu Fill Jesucrist, per la nostra salvació i el perdó dels pecats, ens omple el cor d'aquest amor que ens dona tanta alegria perquè ens fa feliços, però que també ens porta a compartint-lo amb els altres, per això, tal com deia el P. Xiberta; *"Si sabéssiu com ens estimen Jesús i Maria Donaríeu, salts de Joia"*.

¡BONA ¡PASQUA!

RECORDATORI

TOTS ELS DIJOURS NO FESTIUS LA LECTIO DIVINA

Us recordem que **tots els dijous no festius de 10.45 h. a 11.45 h.** fem la **Lectio Divina** en la nostra **Parròquia de Santa Joaquina de Vedruna**, es un espai de silenci i pau i sobretot de trobada amb el Senyor en la seva Paraula.

¡Us hi convidem!

No cal que porteu la Bíblia. Ja posem nosaltres l'evangelí corresponent.

SETMANA SANTA A LA PARRÒQUIA

HORARIS DE LES CELEBRACIONS

Dissabte 12 - Vigília de Rams

A les 18:30h comença la cerimònia en el pati del Col·legi de les MM. Concepcionistes (*entrada carrer Sant Magí*):
Benedicció dels Rams, processó pels carrers i Missa a la parròquia.

Diumenge 23 - Benedicció dels Rams a les 11 i a les 12h.

- A les 11h. la benedicció serà a l'entrada del c/. La Gleva.
- A les 12h. a la Plaça Manyer i Flaquer, després de la benedicció es vindrà en processó fins a la parròquia on se celebrarà la Santa Missa.

Queda suprimida la missa de la 1 del migdia

Dimarts 15 - A les 21 h. Anunci de PASCUA.

Dimecres 16

Celebració comunitaria de la Penitència a la Cripta, després de la missa vespertina. (20.30h aproximadament)

Dijous sant

A les 8.30 del matí, reç de Laudes a la cripta. Missa de la Cena del Senyor a les 8 del vespre. En acabar l'Eucaristia, es baixarà en processó a la Cripta on quedarà instal·lat el Monument amb el Santíssim.

Divendres sant

A les 8.30 del matí, reç de Laudes a la cripta.
A les 12h. del matí, Vía Crucis.
Litúrgia de la Mort del Senyor a les 5 de la tarda.

Dissabte sant

A les 8.30 del matí, reç de Laudes a la cripta.

Vetlla Pasqual

A les 10 de la nit, al Temple parroquial. S'anirà al pati del Col·legi Poeta Foix (carrer Sant Guillem), per fer l'encesa de la foguera i espelmes, i en processó, retorn a la parròquia per a continuar amb la celebració de la Vetlla Pasqual amb el cant del Solemne Pregó de Pasqua.

Diumenge 20

PASQUA DE RESSURRECCIÓ

Les misses com cada diumenge, a les 11, a les 12 i a la 1 del migdia.

www.santajoaquinabcn.com

Donacions per la Parròquia: "La Caixa" 2100-3262-17-2100339546